

Strasbourg den 17.4.2018
COM(2018) 450 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

2018 års meddelande om EU:s utvidgningspolitik

{SWD(2018) 150 final} - {SWD(2018) 151 final} - {SWD(2018) 152 final} -
{SWD(2018) 153 final} - {SWD(2018) 154 final} - {SWD(2018) 155 final} -
{SWD(2018) 156 final}

I. INLEDNING

I november 2015 fastställde Europeiska kommissionen en **strategi på medellång sikt för EU:s utvidgningspolitik**, vilken fortfarande gäller. I detta meddelande bedöms framstegen i genomförandet av utvidgningspolitiken fram till slutet av januari 2018 och dessutom uppmuntras de berörda länderna att fortsätta med sin modernisering genom politiska och ekonomiska reformer i linje med anslutningsvillkoren.

Utvidgningsprocessen baseras fortfarande på **fastställda kriterier samt rättvisa och stränga villkor**. Varje land utvärderas utifrån sina **egna förutsättningar**. Målet med att bedöma de framsteg som uppnåtts och att identifiera bristerna är att ge länderna incitament och vägledning för att fullfölja de nödvändiga och långtgående reformerna. För att utvidgningen ska bli verklighet förblir ett stark engagemang för principen om ”det grundläggande först” väsentligt. Strukturella brister kvarstår, särskilt när det gäller rättsstatsprincipen och ekonomin. Kandidatländerna måste uppvisa resultat i fråga om rättsstatsprincipen, reformen av rättsväsendet, bekämpning av korruption och organiserad brottslighet, säkerhet, grundläggande rättigheter, demokratiska institutioner och reformer av offentlig förvaltning samt ekonomisk utveckling och konkurrenskraft. Eftersom de nödvändiga reformerna är komplexa är det en långsiktig process.

Det är samtidigt viktigt att erkänna att anslutningsförhandlingarna inte är, och aldrig har varit, ett självändamål. De är en del av en **mer omfattande moderniserings- och reformprocess**. Regeringarna i utvidgningsländerna måste mer aktivt ta itu med de nödvändiga reformerna och verkligen placera dem på den politiska dagordningen, inte för att EU ber om det, utan för att det ligger i deras medborgares intresse. En avgörande faktor för att eftersträva EU-medlemskap, vilket är ett val som påverkar framtida generationer, är att omfatta europeiska kärnvärden såsom rättsstatsprincipen. Allmänhetens stöd för framtida utvidgningar kommer att bero på hur väl förberedda kandidatländerna är. Därför kan reformer som utförs under processen för anslutning till EU även bidra till att stärka förtroendet hos såväl EU-medlemsstaternas som kandidatländernas medborgare.

I februari 2018 bekräftade Europeiska kommissionen den konkreta meritbaserade möjligheten till EU-medlemskap för **västra Balkan** i sitt meddelande *Ett trovärdigt utvidgningsperspektiv för och ökat EU-engagemang med västra Balkan*¹. Detta är ett starkt uppmuntrande budskap till hela västra Balkan och ett tecken på EU:s engagemang i deras framtid som medlemmar i EU. Ledare i regionen får inte ge anledning till tvivel när det gäller deras strategiska riktning och engagemang. Regionalt samarbete och goda grannskapsrelationer är avgörande för att komma längre på sin väg mot EU-medlemskap. Europeiska kommissionen fastställde också att vår union måste vara starkare och stabilare innan den så småningom kan bli större. Det är orsaken till att kommissionen under hela det här året, enligt sin färdplan för ett mer enat, starkare och mer demokratiskt EU², kommer att lägga fram ett antal initiativ med målet att förbättra unionens demokratiska, institutionella och politiska ramverk för 2025, utifrån gällande fördrag.

Turkiet är en viktig partner för EU och ett kandidatland med vilket samtal på hög nivå och samarbete inom områden av gemensamt intresse har upprätthållits, däribland stöd till syriska flyktingar. Kommissionen erkände Turkiets berättigade behov av att vidta snabba och

¹ [COM\(2018\) 65 final](#)

² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/roadmap-factsheet-tallinn_en.pdf

proportionerliga åtgärder när de drabbades av det misslyckade kuppförsöket i juli 2016. Men Turkiet har avlägsnat sig betydligt från Europeiska unionen, särskilt inom områden som gäller rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter samt genom försvagningen av effektiva motvikt i det politiska systemet. Europeiska kommissionen har upprepade gånger uppmanat Turkiet att snarast vända den negativa utvecklingen.

II. GENOMFÖRANDE AV 2015 ÅRS UTVIDGNINGSSTRATEGI

Den mest angelägna frågan för utvidgningsländerna är att ta itu med reformer när det gäller **rättsstatsprincipen, grundläggande rättigheter och sund förvaltning**. Det är också det viktigaste riktmärket vid EU:s bedömning av deras utsikter till EU-medlemskap. De måste anamma dessa grundläggande EU-värden på ett mycket starkare och mer trovärdigt sätt. Underlåtelse att upprätthålla dem är också ett hinder för investeringar och handel. Ett stärkande av rättsstatsprincipen är inte bara en institutionell fråga. Det kräver samhällsomvandling.

a) Rättsstatsprincipen

Trots ett allt större fokus på reformer när det gäller rättsstatsprincipen har framstegen varit ojämna i utvidgningsländerna. I f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har den nya regeringens åtagande att genomföra "de brådskande reformprioriteringarna" haft en positiv inverkan på rättsstatsprincipen. I efterspelet till kuppförsöket i juli 2016 är läget för rättsstatsprincipen fortsatt försämrat.

En framgångsrik reformering av **ett rättsväsende** är en långsiktig process som kräver en varaktig politisk vilja inom hela det politiska spektrumet och utvidgningsländerna har mycket arbete framför sig. I Albanien förväntas den pågående hittills unika processen med omprövning av domare och åklagare stärka rättsväsendet med avseende på professionalism, oberoende och integritet. I Turkiet har massuppsägningarna av domare och åklagare samt konstitutionella förändringar undergrävt rättsväsendets effektivitet och oberoende ytterligare.

Länderna måste ovillkorligen bekämpa **korruption** och undanröja varje inslag av privata intressens övertagande av staten. Korruptionen är fortfarande utbredd trots ständiga ansträngningar att anpassa de rättsliga och institutionella ramverken till EU:s regelverk och europeiska standarder. Starka och oberoende institutioner är avgörande för att förhindra och ta itu med korruption, särskilt på hög nivå, och att utföra effektivare utredningar och åtal, vilket leder till fällande domar som verkställs och innehåller avskräckande påföljder. Det krävs mer öppenhet vid förvaltningen av offentliga medel, särskilt under samtliga stadier av offentlig upphandling, ett område som är särskilt utsatt för korruption.

Det har inrättats särskilda organ för detta men fall av oförklarlig rikedom bland personer i politiskt utsatt ställning undersöks sällan. De begränsade framstegen ger prov på en brist på äkta politisk vilja tillsammans med fortsatt begränsad administrativ förmåga. Större öppenhet och ansvarsskyldighet, maktfördelning samt starkare oberoende tillsynsorgan är fortsatt avgörande. Insatserna som inleddes i Trieste 2017 för att komma överens om ett regionalt instrument för datautbyte vid redovisning av tillgångar och intressekonflikter skulle kunna bidra till att förbättra ländernas erfarenhet att hantera korruptionsfall i västra Balkan.

Den organiserade brottsligheten har fortfarande ett starkt fäste i utvidgningsländerna. Mäktiga kriminella grupperingar fortsätter att operera i och från västra Balkanregionen och Turkiet. Regionen är fortfarande en inreseväg för varusmuggling, i synnerhet narkotika och

vapen, samt för människor som är på väg till EU. Utvidgningsländerna samarbetar alltmer med EU:s brottsbekämpande organ, t.ex. Europol och Eurojust och förbättrar gradvis sin förmåga att hantera särskilda typer av organiserad brottslighet, inklusive narkotikahandel. I Albanien ledde omfattande brottsbekämpande operationer till framgångsrika beslag av stora mängder cannabis och nyligen även kokain från Latinamerika. Ändå kvarstår problem med personaltäthet och respekt för brottsbekämpande organs funktionella självständighet i regionen. Det finns fortfarande en klyfta mellan en analys av hot från den organiserade brottsligheten och fastställda operativa prioriteringar, vilket minskar framgångsrika upplösningar av kriminella grupper. Myndigheterna behöver också börja använda sig av finansiella utredningar, i linje med de metoder som arbetsgruppen för finansiella åtgärder använder, och förbättra resultaten från förverkande av vinning av brott. Inrättande och förstärkning av centraliserade myndigheter som är ansvariga för identifiering och spårning av tillgångar från brottslig verksamhet (kontor för återvinning av tillgångar) i utvidgningsländer skulle kunna effektivisera deras nationella system för återvinning av tillgångar och underlätta operativt samarbete med kontor för återvinning av tillgångar i EU:s medlemsstater. När det gäller motverkande av penningtvätt/terroristfinansiering bör utvidgningsländerna prioritera en anpassning av sin lagstiftning och praxis till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder. Konkreta och varaktiga resultat från bekämpning av korruption, penningtvätt och organiserad brottslighet bör uppvisas snarast.

För att ta itu med **terrorism**, våldsbejakande extremism, radikalisering och, i synnerhet, förekomsten med (återvändande) utländska terroristkrigare, har EU trappat upp det operativa samarbetet med utvidgningsländerna. Fortsatt goda insatser har gjorts i alla länder för att anpassa lagstiftning och praxis när det gäller antiterrorism och kampen mot radikalisering till EU:s standarder och praxis. Ändå finns det fortfarande utrymme för mer effektiva strukturer på nationell och regional nivå för att säkerställa konkreta resultat, särskilt när det gäller att förhindra våldsbejakande extremism, vapensmuggling, terrorismfinansiering, penningtvätt, delning av information och riktlinjer mot radikalisering. EU:s nätverk för kunskapsspridning om radikalisering har stött en stor del av detta arbete. Samarbetet om kampen mot terrorism bör trappas upp ytterligare med varje partner från västra Balkan och Turkiet. Standarder för skydd av personuppgifter bör anpassas till EU:s standarder för att göra det möjligt att sluta samarbetsavtal med Eurojust. Med utgångspunkt från tidigare samarbeten om antiterrorism avtalade EU och västra Balkanpartners 2017 om västra Balkans integrerade styrning av inre säkerhet som en ny strategi för att bygga upp en förmåga till säkerhetsstyrning och reformer i regionen.

b) Grundläggande rättigheter

Grundläggande rättigheter regleras i stor utsträckning i de västra Balkanländernas lagstiftning, men det behövs avsevärda insatser för att säkerställa att de genomförs fullt ut i praktiken. Turkiet har genomgått en fortsatt kraftig försämring av viktiga mänskliga rättigheter under rapporteringsperioden.

Man behöver lägga särskilt fokus på att skydda **yttrandefriheten** och mediers oberoende som en demokratipelare i hela regionen. Det har skett en avsevärd försämring inom detta område i en del länder, däribland en allvarlig tillbakagång i Turkiet där över 150 journalister fortfarande sitter kvar i fängelse. På andra håll har det i bästa fall gjorts begränsade framsteg. Angreppen och hoten mot journalister har fortsatt, samtidigt som utredningar och åtal fortskrider långsamt. Försök att påverka de statliga radio- och tv-bolagens oberoende och brist på insyn i den offentliga finansieringen av media är fortfarande allmänt förekommande i alla

utvidgningsländer. Dessa missförhållanden undergräver inte bara grundläggande rättigheter som yttrandefrihet utan även demokratin i regionen. Regeringarna måste vidta skyndsamma och konkreta åtgärder för att införa de befintliga rättsliga ramarna för yttrandefrihet och förbättra det övergripande klimatet för mediefrihet. EU stödertill fullo lokala organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare, journalister och oberoende mediekkanaler, ofta de som mottar hoten. Deras insatser är av avgörande betydelse för att säkerställa regeringens ansvarstagande för yttrandefrihet, liksom för alla andra grundläggande rättigheter.

Det krävs ökade insatser i alla utvidgningsländer för att effektivt ta itu med de kränkningar av **barns rättigheter** som fortfarande är allmänt förhärskande. Regeringarna måste också ta itu med diskriminering mot **personer med funktionsnedsättning, minoriteter** och andra sårbara grupper som en prioriterad fråga. Mycket återstår att göra för att främja **jämställdheten mellan könen** och att ta itu med våld mot kvinnor. Även om det har gjorts framsteg i västra Balkan när det gäller rättigheterna för lesbiska, homosexuella och bisexuella, transpersoner och intersexuella krävs ytterligare insatser för att stoppa diskriminering, hot och våld. Den svåra situationen för **romer** behöver också lyftas fram eftersom de fortsatt faller offer för socialt utanförskap, marginalisering och diskriminering. **Fängelseförhållandena** behöver förbättras och processuella rättigheter för misstänkta och anklagade personer samt brottsoffers rättigheter bör anpassas till EU:s regelverk. I Turkiet inskränktes dekret som antogs i samband med undantagstillståndet processuella rättigheter inklusive rätten till försvar.

c) De demokratiska institutionernas funktion och reform av den offentliga förvaltningen

Välfungerande **demokratiska institutioner** är fortfarande en viktig utmaning i ett antal länder. Det inbegriper att en konstruktiv och varaktig dialog upprätthålls över partigränserna, särskilt inom **parlamenten**. Trots vissa framsteg innebär flera grundläggande inslag vid genomförandet av demokratiska val fortfarande utmaningar. Rekommendationerna till följd av valobservationsuppdragen bör införlivas på ett korrekt sätt. Parlamentarisk ansvarsskyldighet som är ett väsentligt inslag i en välfungerande demokrati behöver införlivas i den politiska kulturen.

Samtidigt som Turkiets berättigade behov av att vidta snabba och proportionerliga åtgärder när det drabbades av det misslyckade kuppforsöket erkänns, finns det allvarliga betänkligheter när de gäller proportionaliteten hos de åtgärder som vidtogs under det undantagstillstånd som fortfarande är i kraft och som inskränkte parlamentets viktiga lagstiftande funktion, medan utrymmet för dialog mellan politiska partier blev allt snävare. Långtgående förändringar, som saknade tillräcklig motvikt och riskerade maktindelningen enligt Europarådets bedömning, godkändes i en folkomröstning som anordnades i samband med undantagstillståndet.

I västra Balkan undergrävs de nationella parlamentens förmåga att utöva viktiga lagstiftande funktioner och tillsynsfunktioner av bristen på politisk dialog, överdriven användning av påskyndade parlamentsförfaranden och frånvaron av en konstruktiv dialog mellan alla partier. En splittrad politisk kultur kvarstår, även om några bojkotter har bemästrats. I Albanien i maj 2017 möjliggjorde ett politiskt avtal mellan partier att det parlamentariska arbetet återupptogs före valuppehållet. I f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har det nya parlamentet vidtagit åtgärder för att återställa sin förmåga att utöva tillsyn över den verkställande makten. Men i Montenegro har oppositionen bojkottat den lagstiftande verksamheten sedan sammankallandet av parlamentet i november 2016. I Serbien blir parlamentets effektivitet och kvaliteten på lagstiftningen lidande av bristen på korrekta

parlamentariska kontroller av utformningen av rättsakter. I Kosovo* kännetecknades arbetet i parlamentet, både under tidigare och nuvarande styrande koalitioner, av politisk polarisering och paralis, även om parlamentet nyligen ratificerade gränsavtalet med Montenegro. I Bosnien och Hercegovina påverkades antagandet av den lagstiftning som härstammar från reformagendan av spänningar mellan styrande koalitionspartier, vilket ledde till en dämpning av reformprocessen. Även om genomförandet av valen i sig i regionen sker i stort sett utan större tillbud, har viktiga brister, däribland politiseringen av valorganen, misshushållningen med statens resurser och bristen på insyn i finansieringen av politiska partier och valkampanjer, inverkat på graden av medborgarnas förtroende i valprocessen.

Reformen av den offentliga förvaltningen är avgörande för att stärka regeringen på alla nivåer. Däri ingår främjande av förvaltningens kvalitet och ansvarsskyldighet, ökad professionalism, avpolitisering och insyn, även vid rekrytering och avskedanden, större insyn vid förvaltningen av offentliga finanser och erbjudande av bättre tjänster åt medborgarna. En lämplig balans mellan statliga, regionala och lokala myndigheter behöver också uppnås. Även om det har förekommit måttliga framsteg i västra Balkan inom ett par områden har Turkiet uppvisat en allvarlig tillbakagång när det gäller offentlig förvaltning och personalförvaltning samt ansvarsskyldighet.

Omfattande **strategier för reform** av den offentliga förvaltningen och förvaltningen av de offentliga finanserna finns nu på plats, förutom i Bosnien och Hercegovina och Turkiet. Förseningar i genomförandet och reformernas ekonomiska hållbarhet är fortfarande en källa till oro. Budgetinsynen har förbättrats i många fall. Kvaliteten hos statliga myndigheters **strategiska planering** och sammanhörande sektorstrategier behöver förbättras avsevärt i västra Balkan. Riktlinjer, lagstiftning och offentliga investeringar förbereds fortfarande ofta utan systematiska konsekvensanalyser och samråd. Ett allvarligt problem i de flesta länder är den omfattande användningen av brådskande lagstiftningsförfaranden. **Professionalisering av den offentliga förvaltningen** behöver fortfarande säkerställas i samtliga länder. Trots den moderna lagstiftningen om offentlig förvaltning utnyttjas regelbundet undantag, särskilt för utnämningar och avskedanden av högre tjänstemän.

I samtliga utvidgningsländer behöver **statsförvaltningens struktur** rationaliseras ytterligare. I västra Balkan har liknande förvaltningsorgan olika typer av status där många av dem rapporterar direkt till myndigheten eller parlamentet istället för att rapportera till sina naturliga moderdepartement. Ansvarsutkrävandet och rapporteringen mellan underordnade organ och deras moderinstitutioner är otillräckliga. För att förbättra **tjänsteleveransen**, har de flesta utvidgningsländer inriktat sig på att införa e-förvaltningstjänster, men insatserna saknar ofta strategisk styrning och samordning. De flesta länder har också gjort framsteg när det gäller att anta modern lagstiftning om allmänna administrativa förfaranden, men i många länder behöver sektorspecifik lagstiftning fortfarande ändras för att minimera de särskilda administrativa förfarandena.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

d) Migration

Utmaningar i samband med flyktingkrisen och irreguljär **migration** har stått i centrum för EU:s arbete med utvidgningsländer. Vissa framsteg har gjorts genom det gemensamma arbetet längs östra Medelhavs-/västra Balkanrutten. Smugglingen av migranter och människohandel utgör fortfarande ett problem. Det krävs större ansträngningar för att säkerställa att länder är bättre utrustade för att möta migrationsutmaningar, även när det gäller att minska irreguljär migration, åtgärder för återvändande och skydd av gränser och förebyggande av irreguljär migration, uppbyggande av asylkapacitet och social integration, enligt EU:s regelverk.

Turkiet har gjort stora ansträngningar för att ge skydd åt fler än 3,5 miljoner registrerade syriska flyktingar och EU står fast vid sitt åtagande att stödja Turkiet i deras hantering av denna utmaning. Samarbetet inom ramen för EU:s och Turkiets uttalande fortsatte att ge konkreta resultat. Tendensen till avsevärd minskning av irreguljära och farliga gränsöverträdelser och förlusten av människoliv i Egeiska havet har konsoliderats. 42 319 migranter anlände via östra Medelhavsrutten 2017, jämfört med 182 277 under 2016, vilket utgör en nedgång på 77 %. Turkiska kustbevakningen fortsatte sitt åtagande för att patrullera och förhindra irreguljär gränsöverträdelse och skapandet av nya rutter. EU:s facilitet för flyktingar i Turkiet fortsätter att uppfylla flyktingarnas behov och stödja värdsamhällen. När det gäller den första delen av utbetalningen på 3 miljarder euro har avtalet fullgjorts helt. Utbetalningarna uppgår hittills till 1,9 miljarder euro. Mobiliseringen av facilitetens andra delutbetalning har påbörjats, i överensstämmelse med EU:s och Turkiets uttalande. Faciliteten har visat sig vara en av de snabbaste och effektivaste av EU:s stödmekanismer, vilken förser nästan 1,2 miljoner av de mest utsatta flyktingarna med månatliga kontantutbetalningar inom ramen för det sociala nödskyddsnätet. Över 312 000 barn har fått genomgå utbildning i turkiska språket och utdelningen av trycksaker och kursböcker till 500 000 elever har påbörjats. Flyktingar har erhållit över 763 000 besök inom primärsjukvården och över 217 000 syriska flyktingbarn har omfattats av ett fullgott vaccinationsskydd.

Samordnade EU-insatser till stöd för nationella åtgärder ledde under 2017 till en minskning på 91 % av irreguljära migrationsflöden som trafikerar västra Balkan-regionen och en övergripande stabilisering av situationen längs gränserna. F.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Serbien har i synnerhet visat sig vara pålitliga partner för EU på detta område. Ändå kvarstod påverkan och deras förmåga att hantera krissituationer har ständigt prövats. Administrativ kapacitet och infrastruktur måste stärkas ytterligare i hela regionen. EU har som åtagande att stödja insatserna från västra Balkan-partner. Kommissionen har förhandlat fram statusavtal mellan europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och västra Balkan. Dessa möjliggör utplacering av team från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå med verkställande befogenheter i de zoner som angränsar till EU:s yttre gräns för att stödja nationella gränsmyndigheter.

e) Ekonomi

Västra Balkan och Turkiet har en avsevärd **ekonomisk potential**. Den ökade tillväxthastigheten under de senaste fem åren har överlag medfört skapande av nya arbetstillfällen. Trots vissa framsteg ställs alla regeringar inför större strukturella ekonomiska och sociala utmaningar med höga arbetslöshetssiffror, i synnerhet bland unga, stora kompetensglapp, fortsatt stora inslag av informell ekonomi, svagt företagsklimat med svårigheter att få tillgång till finansiering och låga nivåer i fråga om innovation och regionala förbindelser. I västra Balkan dämpas investeringsklimatet fortfarande av tecknen på att staten

tas över av politiska intressen, särskilt när det gäller bristen på ett oberoende och effektivt rättssystem och den ojämna kontrollen av efterlevnaden av konkurrensreglerna. Det statliga inflytandet på ekonomin är starkt i regionen, vilket ökar risken för korruption genom svag offentlig ekonomisk förvaltning och upprepade förändringar av tillstånd och skatter. Regelverket för företagsstyrning måste stärkas och privatiseringsprocessen fullföljas. Infrastrukturen och utbildningssystemen måste förbättras. Investeringar i regionens infrastruktur bör överensstämma med de prioriteter som avtalats med EU, särskilt mot bakgrund av utvidgningen av det transeuropeiska transportnätverket till västra Balkan. I Turkiet har den ekonomiska tillväxten stärkts, men företagsklimatet har fortsatt att försämrats och ekonomin är fortsatt sårbar för finansiell osäkerhet, förändringar i globala investerares förtroende och fortsatta politiska risker.

EU stödjer förbättrad utformning av politiken och ekonomisk styrning genom att praktisera det ekonomiska reformprogrammet som är en integrerad del av förberedelseprocessen. Denna delprocess har blivit det viktigaste verktyget när det gäller att utforma och genomföra makroekonomiska och strukturella reformer. Den syftar således till att stärka långsiktig hållbar tillväxt och konvergens, underlätta strategisk planering och skapa framsteg i strävan att uppnå de ekonomiska kriterierna som fastställdes i Köpenhamn. Samtliga regeringar har uppmanas att varje år lämna in ett ekonomiskt reformprogram. Nu krävs ett politiskt tryck och ägarskap för att genomföra de identifierade reformerna. EU stödjer också en förbättring av investeringsklimatet i västra Balkan genom att fördjupa ett regionalt ekonomiskt samarbetsområde för att avlägsna hinder för handel, rörlighet och investering i hela regionen. I december 2016 antog kommissionen en rekommendation till öppna förhandlingar med avseende på en möjlig utvidgning och modernisering av tullunionen mellan EU och Turkiet som sedan dess har varit under rådets övervägande.

f) Regionalt samarbete och goda grannskapsrelationer

Regionalt samarbete är avgörande för att säkerställa politisk stabilisering och ekonomiska möjligheter. Speciellt EU:s agenda för konnektivitet har givit västra Balkans regionala samarbete mer slagkraft. I Trieste 2017 godkände ledare i regionen en handlingsplan för det regionala ekonomiska området och undertecknade fördraget om transportgemenskap. Sydösteuropeiska samarbetsprocessen och andra regionala initiativ har fortsatt att främja stabilisering och samarbete. Regionala byrån för ungdomssamarbete (Regional Youth Cooperation Office, RYCO) har inrättats och den har utlyst den första ansökningsomgången för att fortsätta stärka samarbete och kontakter mellan människor. Erasmus+-programmet har fortsatt att främja den interkulturella dialogen inom högre utbildning och mellan unga människor, och har stött åtgärder som uppmuntrat internationalisering och modernisering av de högre utbildningsinstitutionerna och det högre utbildningsväsendet. Vissa framsteg har gjorts när det gäller att genomföra konnektivitetsprojekt ute på fältet. Handlingsplanen för EU-strategi för området kring Adriatiska havet och Joniska havet har bidragit till att främja utvecklingen av samarbetsprojekt, öka ytterligare anpassning till EU:s regelverk i deltagarländerna. Men alltför många skyldigheter från regionala avtal och åtaganden har ännu inte fullgjorts. Om medborgarna ska se verkliga fördelar från det regionala samarbetet behövs fler insatser för att få dessa avtal och åtaganden att fungera, även när det gäller genomförandet av de åtgärder för konnektivitetsreformer som överenskommits 2015.

Goda förbindelser med grannländerna och regionalt samarbete är viktiga inslag i stabiliserings-, associerings- och utvidgningsprocessen. Även om det har förekommit kontakter och samarbeten mellan myndigheter på bilateral och regional nivå finns ett behov

av fler insatser inom känsligare områden som krigsbrott, försvunna personer, organiserad brottslighet samt rättsligt samarbete och polissamarbete. Ett undantag gäller flyktingars återvändande från Balkankrigen, där det regionala bostadsprogrammet gav positiva resultat. Uttalanden som inverkar negativt på landets goda grannförbindelser bör undvikas. För att främja stabilitet och skapa ett gynnsamt klimat för att komma tillrätta med arvet från det förflutna och försoning krävs både ett ansvarstagande ledarskap och omfattande insatser. Vänskapsavtalet mellan Bulgarien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien är ett positivt exempel i detta hänseende.

EU:s utvidgningspolitik måste fortsätta att exportera stabilitet. Det innebär att EU varken vill eller kan importera **bilaterala tvister**. De måste lösas som ett brådskande ärende av ansvariga parter. I detta hänseende har resultaten varit begränsade. Det krävs ytterligare insatser i hela västra Balkanregionen. Det finns behov av snabba framsteg i den EU-understödda dialogen för att uppnå fullständig normalisering av förbindelserna mellan Serbien och Kosovo, som bör leda till att ett omfattande, rättsligt bindande avtal som ingås och genomförs. Vad gäller f.d. jugoslaviska republiken Makedonien bör man bygga vidare på de positiva framsteg som gjorts för att finna en framförhandlad och ömsesidigt godtagbar lösning på namnfrågan under FN:s överinseende, tillsammans med de framsteg som gjorts på goda grannskapsrelationer. Albanien har också vidtagit åtgärder för att lösa långvariga bilaterala tvister.

Även om man med de förnyade ansträngningar som gjorts i de FN-ledda samtalen om en lösning på Cypern inte har lyckats uppnå ett avtal är det viktigt att bevara de framsteg som gjorts hittills och att fortsätta förberedelserna inför en rättvis, heltäckande och genomförbar lösning, även i dess yttre aspekter. Turkiets fortsatta åtagande och konkreta bidrag till förhandlingarna om en rättvis, heltäckande och genomförbar lösning på Cypernfrågan inom FN:s ramverk kommer att vara av avgörande betydelse. För att främja ytterligare framsteg måste Turkiet fullgöra sin skyldighet att till fullo genomföra tilläggsprotokollet och göra framsteg mot en normalisering av förbindelserna med Republiken Cypern. Kommissionen uppmanar också parterna att undvika alla former av hot, friktionskällor eller handlingar som inverkar negativt på de goda grannförbindelserna och en fredlig lösning av tvister. Kommissionen understryker de suveräna rättigheter som EU:s medlemsstater åtnjuter. Till dem hör bl.a. rätten att ingå bilaterala avtal samt att utforska och utnyttja sina naturresurser i enlighet med EU:s regelverk och internationell rätt, bland annat FN:s havsrättskonvention. Turkiets åtgärder och uttalanden gentemot flera medlemsstater i EU har också skapat spänningar som har en negativ påverkan på relationerna med EU. Dessa bilaterala frågor måste prioriteras.

III. SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

På grundval av ovanstående analys och bedömningarna i sammanfattningarna om länderna i bilagan lägger kommissionen fram följande **slutsatser** and **rekommendationer**:

I

1. **EU:s utvidgningspolitik** utgör även fortsättningsvis en strategisk investering i **fred, säkerhet, välstånd och därmed stabilitet** i Europa. Den ger ökade ekonomiska möjligheter och handelsmöjligheter till ömsesidig fördel för EU och kandidatländerna.

Den konkreta möjligheten till EU-medlemskap som kontinuerligt bekräftas av EU och dess medlemsstater fortsätter att vara en drivkraft för förändring och förankra stabilitet och säkerhet i länderna i sydöstra Europa.

2. Utvidgningsprocessen baseras fortfarande på **fastställda kriterier samt rättvisa och stränga villkor**. Varje land utvärderas utifrån sina **egna förutsättningar** för att ge incitament till att fullfölja långtgående reformer. För att utvidgningsperspektivet ska kunna realiseras är ett tydligt åtagande att följa principen "det grundläggande först" fortsatt avgörande.
3. Kommissionens strategi för **västra Balkan**, antagen i februari 2018 ger ett **historiskt tillfälle** att klart och otvetydigt knyta sin framtid till Europeiska unionen. Länderna i regionen måste nu agera med beslutsamhet för att fullständigt och oåterkalleligen gå vidare med sin omvandlingsprocess och ta itu med befintliga brister, såväl när det gäller rättsstatsprincipen, grundläggande rättigheter, demokratiska institutioner och reformering av den offentliga förvaltningen, som ekonomin.

II

4. **Turkiet** är en viktig partner för Europeiska unionen. EU som omedelbart och kraftfullt fördömde kuppforsöket i juli 2016, upprepade sitt fulla stöd för landets demokratiska institutioner och erkände Turkiets berättigade behov av att vidta snabba och proportionerliga åtgärder när det ställdes inför ett sådant allvarligt hot. Omfattningen av och den kollektiva karaktären hos de åtgärder som vidtagits sedan kuppen såsom de utbredda massuppsägningarna, arresteringarna och häktningarna fortsätter dock att inge mycket allvarliga betänkligheter när det gäller åtgärdernas proportionalitet i en nödsituation vilka fortfarande är i kraft. Turkiska regeringen upprepade sitt åtagande att ansluta till EU, men detta har inte åtföljts av motsvarande åtgärder och reformer. Tvärtom har Turkiet förflyttat sig avsevärt bort från Europeiska unionen. Under rådande omständigheter övervägs inte någon inledning av nya kapitel. Turkiet måste i första hand vända den negativa utvecklingen när det gäller rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter genom att börja med att häva undantagstillståndet och åtgärda försvagningen av effektiva motvikt i det politiska systemet, även genom förstärkt samarbete med Europarådet.

En allvarlig tillbakagång har noterats när det gäller viktiga områden som rättsväsendet, reformering av offentlig förvaltning, grundläggande rättigheter och yttrandefrihet samt ytterligare tillbakagång inom ett växande antal andra områden. Full respekt för rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter och friheter är en väsentlig skyldighet i anslutningsprocessen. Sedan undantagstillståndet infördes har över 150 000 personer tagits i förvar och 78 000 har arresterats. Över 150 journalister sitter fortfarande fängslade tillsammans med en rad skribenter, människorättsförespråkare, advokater och folkvalda. Många turkiska medborgare hölls fängslade för att de uttryckte sina politiska åsikter i sociala medier. De 31 dekreter som utfärdades i samband med undantagstillståndet, vilka har varit undantagna från rättslig prövning och effektiv kontroll från parlamentets sida, har väsentligen inskränkt viktiga medborgerliga och politiska rättigheter, som yttrandefrihet, mötesfrihet och rätt till försvar. En kommission inrättades formellt i samband med undantagstillståndet, men behöver fortfarande utvecklas till ett effektivt och trovärdigt rättsmedel i ett sammanhang där Turkiets kapacitet att säkerställa ett effektivt nationellt rättsmedel i

den mening som ges detta begrepp av Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna har undergrävt ytterligare genom ett antal problematiska domstolsutslag.

I en folkomröstning som anordnades under undantagstillståndet godkändes långtgående konstitutionella ändringar som medförde ett presidentstyre som godkändes med snäv marginal. Dessa saknade tillräckliga motvikter samt hotade maktindelningen mellan den verkställande och lagstiftande makten. Parlamentets huvudfunktion som lagstiftare inskränktes, utrymmet för dialog mellan politiska partier minskades ytterligare i parlamentet, medan flera parlamentsledamöter tillhörande HDP arresterades och tio av dessa framtogs sina platser. Utnämningen av förtroendevalda som skulle ersätta valda ombud ledde till en betydande försvagning av lokal demokrati. Civilsamhället utsattes för ett ökande tryck mot bakgrund av de många arresteringarna av aktivister, däribland människorättsförespråkare, vilket ledde till ett snabbt krympande utrymme för grundläggande rättigheter och friheter. Situationen i den sydöstra delen av landet förblir en av de största utmaningarna för Turkiets egen stabilitet. Det har inte funnits några tecken på återupptagande av en trovärdig politisk process som behövs för en fredlig och hållbar lösning.

Även om tillväxten ökade kraftigt under 2017, är den fortfarande sårbar om inte Turkiet tar itu med makroekonomiska obalanser, genomför ytterligare strukturreformer och förbättrar affärsklimatet. Politisk osäkerhet, ökad statlig kontroll inom det ekonomiska området och angrepp mot rättsväsendets oberoende leder till ett mindre förutsägbart investeringsklimat, en nedgång i den nationella valutan och en betydande nedgång i europeiska direktinvesteringar.

EU och Turkiet fortsatte sin dialog och sitt samarbete inom områden av gemensamt intresse och även med ett antal besök på hög nivå samt möten mellan regeringscheferna i maj 2017 och mars 2018. Dialogerna på hög nivå fortsatte inom det utrikes- och säkerhetspolitiska området, däribland antiterrorism, inom transportområdet och inom det ekonomiska området. Europeiska kommissionen betonar betydelsen av sina förslag till rådet om en utvidgning och modernisering av tullunionen mellan EU och Turkiet som skulle vara till ömsesidig fördel.

Turkiet har fortsatt att göra stora ansträngningar för att ge skydd åt över 3,5 miljoner flyktingar från Syrien och omkring 365 000 flyktingar från andra länder. Samarbetet med EU om migration har gett fortsatta konkreta och påtagliga resultat när det gäller att minska antalet irreguljära och farliga gränsöverträdelse och att rädda liv i Egeiska havet. EU:s facilitet för flyktingar i Turkiet fortsätter att uppfylla flyktingarnas behov och stödja värdsamhällen. När det gäller genomförandet av färdplanen för viseringsliberalisering inlämnade Turkiet i början av februari en arbetsplan där Turkiet redovisar hur man planerar att uppnå de återstående sju riktmärkena för viseringsliberalisering. Kommissionen bedömer Turkiets förslag och det kommer att föras ytterligare samråd med de turkiska motparterna.

Turkiet inledde en militär insats i norra Syrien. Även om Turkiet har rätt att vidta åtgärder för att förhindra terroristangrepp riktade mot landet gav insatsen anledning till humanitära betänkligheter eftersom den ökade oron för en våldsupptrappning.

I enlighet med rådets och kommissionens ståndpunkter, som upprepats under de senaste åren, bör Turkiet snarast fullgöra sin skyldighet att till fullo genomföra tilläggsprotokollet och göra framsteg mot en normalisering av förbindelserna med Cypern. Även om den konferens som hölls på Cypern avslutades utan att ett avtal

kommit till stånd i juli 2017 är det viktigt att bevara de framsteg som gjorts och att fortsätta förberedelserna för en rättvis, heltäckande och genomförbar lösning, även utanför gemenskapen. Turkiets fortsatta konkreta åtagande och bidrag till en sådan rättvis, heltäckande och genomförbar lösning kommer att vara av största betydelse.

Samarbetet med Grekland och Bulgarien om migration har fördjupats ytterligare. Men spänningarna i Egeiska havet och östra Medelhavet bidrog inte till goda grannskapsrelationer och undergrävde den regionala stabiliteten och säkerheten. Bilateral relationer med flera medlemsstater i EU försämrades, vilket ibland innebar offensiv och oacceptabel retorik. EU har i detta avseende uppmanat Turkiet att undvika alla former av hot eller agerande som direkt riktar sig mot en medlemsstat, eller källor till friktion eller agerande som inverkar negativt på de goda grannförbindelserna och en fredlig tvistlösning. I mars 2018 har Europarådet starkt fördömt Turkiets fortsatta olagliga handlingar i östra Medelhavet och Egeiska havet och påmint om Turkiets skyldighet att respektera internationell rätt och goda grannskapsrelationer och att normalisera relationerna med alla medlemsstater i EU.

5. **Montenegro** genomförde presidentval i april 2018. Inledande steg har vidtagits när det gäller att uppfylla rekommendationerna från en valövervakningsgrupp från kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter vid Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa efter 2016 års parlamentariska val. Den rättsliga uppföljningen av de oegentligheter som rapporterats har dock varit mycket begränsad. Det krävs ytterligare insatser för att befästa förtroendet för valförfarandet. Alla partier har ett gemensamt ansvar att återföra den politiska debatten till parlamentet.

Förhandlingarna om EU-anslutning har gjort ytterligare framsteg med 30 öppnade kapitel varav tre är preliminärt avslutade. När det gäller rättsstatsprincipen har Montenegro fortsatt att göra framsteg, i synnerhet inom rättsliga och institutionella strukturer, även om de praktiska konsekvenserna av reformerna ännu inte är tillräckligt synliga och det har inte gjorts några framsteg med avseende på yttrandefrihet. Hela rättsstatssystemet, i synnerhet rättsväsendet behöver nu uppnå mer resultat. Framstegen med rättsstatskapiteln som uppvisas genom konkreta resultat särskilt för att främja yttrandefriheten och mediefriheten och resultaten i kampen mot korruption och organiserad brottslighet, penningtvätt och människohandel kommer fortsatt att vara avgörande för anslutningsförhandlingarnas takt överlag.

Goda framsteg har gjort i fråga om lagstiftning som syftar till att upprätta meritbaserad rekrytering i hela den offentliga sektorn som nu måste genomföras. Montenegro har gjort framsteg i fråga om att förbättra den makroekonomiska och finanspolitiska stabiliteten genom att påbörja genomförandet av en finanspolitisk konsolideringsstrategi. Statsskuldens nivå är hög och fortsätter att öka. Nuvarande insatser för att förbättra infrastrukturen och utbildningssystemet behöver kompletteras med arbetsmarknadsreformer, en minskning av negativa incitament att ta arbete och utveckling av en konkurrenskraftig, exportinriktad industri.

6. **Serbien** genomförde presidentval i april 2017. Efter premiärministerns avgång efter det att han valts till president tillträdde den nya regeringen i juni 2017. Den nya regeringen står fast vid sitt åtagande om EU-integration.

Förhandlingarna om EU-anslutning har gjort framsteg med 12 öppnade kapitel, varav två är preliminärt avslutade. Taktiken i anslutningsförhandlingarna överlag kommer att bero på Serbiens framsteg med reformer och särskilt på en mer intensiv reformtakt när

det gäller rättsstatsprincipen och normaliseringen av dess relationer till Kosovo. Även om en del framsteg har gjorts när det gäller rättsstatsprincipen behöver Serbien nu öka sina ansträngningar och leverera fler resultat, särskilt i fråga om att skapa en gynnsam miljö för yttrandefrihet, att öka rättsväsendets oberoende och allmänna effektivitet samt att göra varaktiga framsteg i kampen mot korruption och organiserad brottslighet och även penningtvätt. De ekonomiska reformerna ger resultat, särskilt när det gäller makroekonomisk stabilisering. Men offentliga och privata investeringar är fortfarande på en låg nivå och affärsklimatet för små och medelstora företag behöver förbättras ytterligare. Stora strukturreformer av den offentliga förvaltningen, skattemyndigheten och statligt ägda företag är fortfarande ofullständiga. När det gäller förhandlingarna och EU-anslutning är det av största vikt för Serbien att utveckla och upprätthålla ökad administrativ kapacitet för att hantera EU-frågor.

Serbien behöver väsentligen fördjupa sitt engagemang i dialogen med Kosovo, inklusive genomförande av alla avtal och särskilt avtalet om energi, Mitrovica Bridge, IBM och erkännande av examensbevis. Presidentens initiativ att inleda en intern dialog om Kosovo är välkommet. Serbien bör fortsätta att spela en positiv roll i regionen för att stärka regionala band och bevara stabilitet.

7. Den **f.d. jugoslaviska republiken Makedonien** har slutligen övervunnit sin djupa politiska kris med stöd av EU och även internationellt efter en besvärlig period. De politiska viljan att gå framåt framträder återigen tydligt och en positiv förändring i det politiska tänkesättet i hela samhället har noterats, något som saknats under de senaste åren och utgjort ett stort hinder för reformer. Det är en långsiktig process att genomföra dessa nödvändiga strukturreformer.

Kommissionen är nöjd med att Pržino-överenskommelsen i stort sett har genomförts, trots en svår politisk situation.

Med en äkta reformiver har man gjort ett avsevärt arbete för att hantera de brådskande reformprioriteringarna sedan sommaren 2017, följt av beredningen av strategier och lagstiftning som skulle ha gjorts för länge sedan samt samråd med alla intressenter, inklusive oppositionen, på ett inkluderande och öppet sätt. Ett antal strategier och lagar har antagits, särskilt när det gäller rättsstatsprincipen, mellan november 2017 och februari 2018. Många andra förbereds för antagande under de kommande månaderna. Men det återstår fortfarande strukturella problem, framför allt när det gäller rättsväsendet.

Mot bakgrund av de uppnådda framstegen rekommenderar kommissionen att rådet beslutar att förhandlingarna om EU-anslutning öppnas med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, för att upprätthålla och fördjupa de rådande reformsträvandena beträffande de brådskande reformprioriteringar som är avgörande för landets ytterligare framsteg. För att stödja detta skulle kommissionen vilja tillämpa det förstärkta tillvägagångssättet för förhandlingskapitlen om rättsväsendet och grundläggande rättigheter och rättvisa, frihet och säkerhet för landet.

8. **Albanien** har fortsatt att göra stadiga framsteg när det gäller att genomföra de fem huvudprioriteringarna för att anslutningsförhandlingar skall inledas. Reformen av den offentliga förvaltningen konsoliderades i syfte att öka dess professionalism och avpolitisering-. Ytterligare åtgärder vidtogs för att stärka rättsliga institutioners oberoende, effektivitet och ansvarsskyldighet, genom att skynda på genomförandet av en omfattande reform av rättsväsendet. Däri ingår de första konkreta resultaten av

omprövningen (granskning) av domare och åklagare, genom 15 högt uppsatta domares och åklagares avgång, samt de första förhören som ledde till avskedande av en domare i författningsdomstolen och tillsättning av en domare i författningsdomstolen.

Ytterligare beslutade insatser genomfördes i kampen mot korruption och organiserad brottslighet, bland annat i kampen mot odling och handel med narkotika, som medverkar till att upprätta påtagliga resultat av förebyggande utredningar, åtal och fällande domar. Fler åtgärder antogs för stärkande av det effektiva skyddet av mänskliga rättigheter, inklusive personer som tillhör minoriteter och romer, och politik mot diskriminering samt genomförande av äganderätter.

Mot bakgrund av de uppnådda framstegen rekommenderar kommissionen att rådet beslutar om öppning av förhandlingar om EU-anslutning med Albanien för att upprätthålla och fördjupa de rådande reformsträvandena när det gäller den centrala rättsstatsprincipen, särskilt när det gäller att genomföra de fem huvudprioriteringarna och fortsätta att uppnå konkreta och påtagliga resultat vid omprövningen av domare och åklagare (granskning). För att stödja detta skulle kommissionen vilja tillämpa det förstärkta tillvägagångssättet för förhandlingskapitlen om rättsväsendet och grundläggande rättigheter och rättvisa, frihet och säkerhet för landet.

9. **Bosnien och Hercegovina** har i långsam takt under 2017 åstadkommit resultat i fråga om prioriteringarna i landets reformprocess, särskilt vad gäller reformagendan. De EU-inriktade reforminsatserna måste fortsätta för att man ska kunna ta itu med de djupt rotade strukturproblem som bromsat landets utveckling, även i socioekonomiskt hänseende. Valsystemet måste snarast ändras i syfte att säkerställa att valet i oktober 2018 genomförs korrekt och att resultaten verkställs på ett smidigt sätt. I detta hänseende behöver alla politiska ledare axla sitt ansvar och finna en lösning när det gäller folkkammaren i federationen (en av kamrarna i parlamentet) för att inte undergräva landets och dess medborgares EU-perspektiv. Det förblir en prioritering att genomföra ytterligare socioekonomiska reformer, stärka rättsstatsprincipen och den offentliga förvaltningen i linje med europeiska normer på alla förvaltningsnivåer, samt att ytterligare förbättra samarbetet mellan alla nivåer. Samordningsmekanismen för EU-frågor har varit effektiv när det gäller att ge den uppsättning samordnade svar som behövs för den pågående beredningen av kommissionens yttrande om Bosnien och Hercegovinas EU-medlemskapsansökan. En välfungerande mekanism kommer att vara fortsatt väsentlig för att göra det möjligt för landet att möta de ökande utmaningarna i EU-integrationsprocessen såsom antagande av ytterligare landsomfattande strategier samt strategiska program för tillnärmning av landets lagstiftning till EU:s regelverk. Den ekonomiska utvecklingen förblir långsam och lider av en svag rättsstatsprincip, ett fortfarande dåligt affärsklimat, en ineffektiv och splittrad offentlig förvaltning och stora obalanser på arbetsmarknaden samt ett ogynnsamt investeringsklimat.
10. I **Kosovo** bromsades EU-relaterade reformer upp till följd av en långvarig valperiod 2017 och en problematisk inhemsk politisk situation som påverkade det parlamentariska arbetet. Alla politiska partier bör åter inleda en konstruktiv dialog med parlamentet som huvudforum för den politiska debatten. Den nya regeringen och parlamentet bör åstadkomma reformer som högsta prioritet och skapa samförstånd om viktiga strategiska frågor för Kosovo. Stabiliserings- och associeringsavtalet och den åtföljande europeiska reformagendan bör snarast genomföras. Vissa ekonomiska

framsteg har gjorts särskilt när det gäller att förbättra affärsklimatet. Åtgärder bör dock vidtas mot den utbredda informella ekonomin och den höga arbetslösheten. Situationen i norra Kosovo förblir särskilt utmanande. Den nyligen ratificerade överenskommelsen med Montenegro om en gräns/demarkationslinje utgör ett viktigt mål i en anda av god grannsämja och ett avgörande steg mot viseringsliberalisering. Kommissionen bedömer Kosovos meriter från kampen mot organiserad brottslighet och korruption.

Försöket från 43 medlemmar i Kosovos parlament i december 2017 att avskaffa lagen om specialistdomstolar och specialiståklagare har gett anledning till oro. Det är avgörande för Kosovo att till fullo uppnå de internationella åtagandena i samband med inrättandet av de specialiserade avdelningarna och den specialiserade åklagarmyndigheten för att utreda påstådda internationella brott som begåtts i samband med Kosovokonflikten.

Kosovo måste avsevärt fördjupa sitt engagemang i dialogen med Serbien, inbegripet genomförandet av alla avtal och särskilt avtalet om sammanslutningen/gemenskapen av kommuner med serbisk majoritet. Ledningsgruppens arbete som inleddes 4 april behöver fördjupas i fullständig överensstämmelse med de avtal som ingicks i Bryssel 2013 och 2015.

IV. BILAGOR

- 1. Sammanfattningar av slutsatserna från rapporterna³**
- 2. Statistiska bilagor**

³ Hänvisning till ett antal arbetsdokument.